

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/418/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112236040
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112236040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Meštríka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Holcim (Slovensko) a.s., IČO: 00 214 973, so sídlom Rohožník, zastúpený JUDr. Genovévou Hlásnikovou, advokátkou so sídlom D. T. XX, M., proti odporcovi: H. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X. R. XXX, zastúpený JUDr. Eduardom Šoškom, advokátom so sídlom D. D. XX, M., o zaplatenie 1 672,00 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 27C/370/2012-68 zo dňa 19. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh, aby odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.672 eur spolu s 0,05 %-ným úrokom z omeškania denne zo sumy 1.672 eur od 25.6.2012 do zaplatenia zamietol a rozhodnutie o trovách odložil na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vyhodnotil, že kde podnikateľský subjekt zaväzuje zamestnanca svojho obchodného partnera, ktorý si len plnil svoje pracovné povinnosti v súlade so Zákonníkom práce, kde je mu poskytovaná zvýšená ochrana, nemôže požívať právnu ochranu podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca si len plnil svoje povinnosti podľa pracovnej zmluvy ako stavbyvedúci a po dohode so svojim zamestnávateľom na stavbu objednal u navrhovateľa betón, ktorý ďalej bližšie špecifikoval ústnou formou. Išlo o bežný postup pri objednávaní tovaru a tento nebol spochybnený žiadnou zo zmluvných strán. Navrhovateľ konal nepoctivo, keď si chcel zabezpečiť úhradu svojej pohľadávky na úkor zamestnanca zmluvného partnera, a to ešte podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré sa aplikujú na vzťah medzi podnikateľskými subjektmi, kde je prioritou zabezpečenie zmluvnej voľnosti pri úprave obchodno-právnych vzťahov a bežná prax využívania formulárovej zmluvnej úpravy vzťahov. Odporca je zamestnancom kupujúceho a tu je potrebné prihliadať aj na zvýšenú ochranu, ktorá vyplýva z jeho zamestnaneckého pomeru, aj keď nie vo vzťahu k navrhovateľovi, ale k zmluvnému partnerovi navrhovateľa. Plnenie pracovných povinností odporcu nemôže mať za následok ujmu, ktorá by mu vznikla pri splnení záväzku za svojho zamestnávateľa.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávny výklad a nesprávnu aplikáciu ust. § 265 Obchodného zákonníka prvostupňovým súdom. Za splnenie záväzku dlžníka sa zaručil odporca v zmysle ust. § 303 Obchodného zákonníka ako ručiteľ, pričom tento záväzok prebral slobodne. V konaní pred prvostupňovým súdom bolo nesporne preukázané, že odporca ručiteľský záväzok prevzal, išlo o platný záväzok a nebol spochybnený jeho obsah, ako aj rozsah záväzku. Ručiteľský záväzok odporcu vznikol v zákonom určenej forme. Odporca v priebehu konania nenamietal, že ručiteľský záväzok bol v rozpore so zásadami poctivého obchodného

styku. Navrhovateľ ako účastník obchodnoprávneho vzťahu neprekročil medze, ktoré mu vyplývali zo zásad poctivého obchodného styku, nezneužil práva, ktoré mu podľa zákona a na základe zákona vznikli. Samotný rozsudok považoval navrhovateľ za nedostatočne odôvodnený. Navrhol, aby ho odvolací súd zmenil alebo aby ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne vyjadril. Poukázal na to, že navrhovateľ konal nepoctivo, keď si chcel zabezpečiť úhradu svojej pohľadávky na úkor zamestnanca zmluvného partnera, a to ešte podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré sa aplikujú na vzťah medzi podnikateľskými subjektmi. Súd správne vychádzal z výkladu ust. § 265 Obchodného zákonníka a dospel k správneému záveru, a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o neodôvodnenosti nároku navrhovateľa. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

Zásady poctivého obchodného styku tvoria súčasť všeobecných morálnych zásad alebo noriem obsiahnutých všeobecne v pojme dobré mravy a sú len ich konkretizáciou pre oblasť obchodno-závazkových vzťahov. Právna úprava je stanovená v § 265 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Uvedené ustanovenie umožňuje neposkytnutie právnej ochrany takému výkonu práva, a to aj za situácie, že právo vychádza z platného právneho úkonu. Pokiaľ teda pri výkone práva dochádza k rozporu so zásadami poctivého obchodného styku, prichádza do úvahy aplikácia § 265 Obchodného zákonníka a súd výkon práva odmietne. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ tento vyhodnotil výkon práv navrhovateľa voči odporcovi ako výkon práv v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a teda nepožívajúci právnu ochranu.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.